Düşmana karşı saflarımızı birleştirelim!

PÊŞENG
BO ŞOREŞ

Karkerên Hemu Welatan Yekbin!

Ekim-Kasım 1987
SAYI: 59-60

ORGANA KOMÎTA MERKEZÎ YA PARTÎYA PÊŞENG A KARKERÎ KURDISTAN

PPKK ile KUK-SE birleşme kararı aldılar

Kürdistan Öncü İşçi Partisi (PPKK) ile Kurdistan Ulusal Kurtuluşçuları-Sosyalist Eğilim (KUK-SE) arasında siyasal birlik sağlamak için uzun süreden beridir çeşitli aralıklarla yürütülen üst düzeydeki görüşmeler; her iki hareketin tek bir çatı altında birleştirilmesi doğrultusunda karara varılması yla sonuçlandı.

Hem KUK-SE, hem de PPKK, öteden beri Kürdistan işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin çeşitli parti, örgüt ve kadrolar düzeyinde değişik odaklarda kümelendiği; bu durumun Kürdistan bilimsel sosyalist hareketini zayıflatan, halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesindeki tarihsel rolünü zorlaştıran bir faktör olduğu görüşündedirler.

Bu tespitten hareketle örgütlerimiz önümüzdeki acil görevlerden birinin de mümkün olan en kısa sürede bilimsel sosyalist hareketi dağınıklık ve ayrı odaklaşmalardan kurtararak güçlü tek bir çatı altında birleştirmeyi başarmak olduğunu vurgulamakta ve bu yönde çaba sürdürmekteydiler. Sözkonusu çabaların somut bir parçası ve ön adımı olarak PPKK ile KUK-SE, aralarında siyasal birliği inşa etme yolunda artan olanakları değerlendirerek, ideolojik, politik ve örgütsel yakınlaşmayı hızlandırmak için çeşitli ortak girişimlerde bulundular. Girişimlerimiz, her iki hareketin temel ideolojik; politik ve programatik hedefleri arasında görüş birliğinin sağlanmasıyla sonuçlanmıştır.

Bu nedenle, her iki hareketin üst düzey yöneticileri arasında gerçekleşen son ortak toplantıda, KUK—SE ile PPKK'nin örgütsel varlıklarını, olanak, deneyim ve kazanımlarını eşit hak ve koşullar temelinde, tek bir parti içinde birleştirmenin pratik adımlarını atma sürecini başlatmayı, her iki hareketin çabalarıyla oluşacak ortak bir program hazırlayarak yeni bir aşamanın ifadesi olacak birlik kongresiyle, birliğin inşa sürecini tamamlamayı kararlaştırmışlardır. Birlik kongresi için gerekli ön hazırlıklara daha şimdiden başlanmış ve hareketlerimiz sözkonusu tarihsel adımın en kısa sürede gerçekleşeceği inancındadırlar.

Hareketlerimiz, birlik yolunda atığımız bu tarihsel adımın, henüz Kürdistan işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketi safların-

Devamı: S. 9'da

PPKK—KUK-SE Ortak Bildirisi:

Emekçi Halk Yığınlarımıza!

6 Eylül 1987'de anayasanın geçici 4. maddesinin kaldırılması yönünde yapılan referandum, bir avuç yasaklı burjuva politikacısına aktif siyasal yaşama yeniden dönme olanağını sağladı. Bunu referandum sonrası alınan erken genel seçim kararı izledi. Onbinlerce işçi ve emekçinin, örgütlerinin, Kürdistan ulusal demokratik güçlerinin yasaklı durumu henüz sürüyor. Özgür irade ve düşüncenin, işçi sınıfının gerçek sınıf partilerinin seçimlere katılması engelleniyor. Referandumun yapılması,erken genel seçim kararının alınmasıyla Evren-Özal ikilisinin ileri sürdüğü "demokrasi sağlandı,demokratik kurallar işletiliyor" iddiası bir aldatmacadan öteye gidemiyor. Seçimler ağır baskı ve yasak koşullarında yapılıyor. Bu olumsuz koşullarda yapılacak seçimler, Türkiye ve Kürdistan halklarına bir umut olarak sunulmak istenmiyor. Faşist diktatörlük yönetiminde yapılan seçimler, baskı mekanizmasını gizlemek, adaletsizliği örtbas etmek, halk yığınlarımızı, açlık ve yoksulluk gibi konularda boş vaatlerle oyalamak için, tekelci burjuvazinin baş vurduğu yeni bir manevra işlevini görüyor. Devrimci, sosyalist ve komünist partilerin katılmadığı bu seçimler, çare olmadığı gibi, seçimlere katılan partiler de kurtarıcı olma özelliklerini taşımıyor. Türkiye'nin siyasi hayatındaki mevcut partilerin tamamı, şu ya da bu şekilde tekelci burjuvazinin çıkar ve menfaatlarını esas alan partilerdir. Su ya da bu, "sağ" ya da "sol" partiler, Amerika ve NATO patentli diktatörlüğün belirlediği kuralların, siyasal çerçevenin dışına çıkamayan partilerdir. Geçmişte burjuva partileri

Devamı: S. 9'da

İRAN-IRAK SAVAŞI SÜRERKEN IRAK KÜRDİSTANI'NDA YENİ PERSPEKTİFLER OLUŞUYOR

İran-Irak savaşı, yedinci yılına, körfez savaşına dönüşebilecek bir tablo ile giriyor. ABD emperyalizmi bölgemizin önemini "hayati bölge" kavramıyla ilan etmiştir. Daha 1980'de Carter, ABD emperyalizminin bölgedeki çıkarları için askeri yolların deneneceğini açıklamıştı. Bugün de Reagen yönetiminin şahinlerinden, ABD'nin bir süre önce istifa eden Savunma Bakanı Weinberger şunları söylüyor: "Dünyanın bu çok önemli bölgesinde ABD'nin yaşamsal önemi olan çıkarları vardır."

ABD, 1979'da İran'da Şahlığın devrilişinden sonra kaybettiği mevzileri yeniden kazanmak için İran-Irak savaşını bulunmaz bir fırsat olarak değerlendiriyor. ABD, şimdi de İran botlarına ve petrol platformuna saldırarak fiili olarak savaşa müdahale etmektedir.

ABD savaş kışkırtıcısı tutumuna gerekçe olarak İran'ın Körfez ülkelerine saldırı olasılığını göstermekte. Savaşın işgalı ABD ve diğer emperyalist devletlerin bölgeye daha fazla askeri güç yığmalarına uygun zemin hazırlamakta.

Zaten yedi yıldır süren İran-Irak savaşı İran, Irak ve Kürdistan da yaşayan halkların yıllardır yarattığı değerleri ve toplumsal gelişmeyi yok ederek onlara yeni baskılar, yeni katliamlar ve yeni imhaları dayatmakta. Artık bugün savaş en tehlikeli noktasına varmış bulunmaktadır.

İran-Irak savaşı Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini çok yakından ilgilendiriyor. Savaşın önemli bir bölümü Kürdistan topraklarında sürdürülüyor. Kürdistan halkı artık hem savaşın yıkıntı ve tahribatlarını örlemek, hem de bölgedeki politik gelişmelerde bir taraf olarak kendi varlığını dayatmaktadır.

Irak Kürdistanı'nda umut verici bazı adımlar atılıyor. Ulusal güçler arası iç çatışmalardan doğan umutsuz ve karamsar tablo yerini daha umut verici bir güven ortamına bırakıyor. Kürdistan halkının mücadelesinin geleceğini önemli düzeyde etkileyecek ulusal güçler arasında birlik ve beraberlik süreci derinleştirilmelidir.

Yurtsever güçler arasında birlik öncesi ikili ittifaklar düzeyinde başladı. Daha sonra Kürdistanlı tüm güçleri bünyesine toplayan birlik, Kürdistan' da bir cephe olarak ilan edildi.

Kürdistanlı güçler arasında oluşan cephenin tam bağlayıcı bir programı iç tüzüğü hazırlanma sürecindeyken, güçler bir ön protokol düzeyinde genel olarak birliğin amaç ve hedeflerini içeren bir deklerasyon yayımladılar. Deklerasyonda dünya, bölge ve Irak Kürdistanı'ndaki gelişmeler değerlendirilmekte ve ilk kez sorunların çözümü konusunda, Irak Kürdistanı'ndaki güçler ortak bir görüş etrafında birleşmektedirler.

Cephe güçleri ilan edilen bildirgede ırkçı-Saddam diktatörlüğünü devirmeyi, emperyalizme, siyonizme ve gericiliğe karşı duracak ve toplumsal ilerlemeyi sağlayacak bir iktidarın kurulmasını baş hedef olarak vurgulamışlar.

Bildirgede, yedi yıldır süren Irak-İran savaşının halkların çıkarlarını gözeten adilane bir biçimde sonuçlandırılması için, Kürdistanlı güçlerin çabalarını artıracağı belirtilmektedir.

Irak Kürdistanı'nda ulusal kurtuluş güçleri Kürt halkının meşru ulusal demokratik haklarını sağlama konusunda yeni politik perspektiflere kavuştu. Irak Kürdistanı'ndaki güçler ilk kez ulusal demokratik hakları otonomi ile değil federasyonla sağlamayı hedefliyorlar ve Kürdistan'da yaşayan ulusal ve dini azınlıkların sosyal ve siyasal haklarının federatif bir Kürdistan'da sağlanacağını belirtiyorlar.

Ulusal demokratik hakların federasyon temelinde hedeflenmesi dünden bugüne yurtsever güçlerin politik perspektiflerinde olumluya doğru bir değişimi gösteriyor.

Elbette, bu politik gelişme ulusal hareketin kendi dinamizmiyle edinilmişse istikrarlı politik perspektiflere dönüştürülmesi halinde kurtuluş hareketine yeni ivmeler kazandırması kaçınılmazdır.

Irak Kurdistanı'nda ulusal hareket bugün dünden daha güçlüdür. Dün Kürt halkının yaşamında derin izler oluşturmuş kardeş kavgasına son verilmesi, namluların tümünün sömürgeci Saddam diktatörlüğüne yöneltilmesi olumlu bir gelişmedir. Bu birliktelik Kürt halkının kurtuluşunu ve özgün görevlerinin başarısını daha da yakınlaştırıyor.

Kürdistanlı güçler arasında oluşturulan birlikten bu yana Irak Kürdistanı uzun yıllardır göremediği başarılara, kazanımlara sahne olmaktadır. Son bir yıl içinde güçlerin yayımladığı askeri açıklamalarda da görüldüğü gibi kurtuluşun sağlanması, politikaların ve namlıların birliğinden geçer.

CUD ve Kürdistan Yurtsever Birliği kuvvetleri kasabaları kurtaracak ve binlerce kilometrekarelik alanları kontrol edebilecek güçtedirler artık.

Kürdistan'ın her parçasında kurtuluşa giden yolun ulusal güçler arasında sağlanacak birliklerden geçeceği anlaşılmalıdır. Bugün Irak Kürdistanı'ndaki başarıların sırrı ulusal güçler arasındaki birlik olayıdır. Her şeyden önce artık düşman, yurtsever güçleri birbirlerine karşı kullanamıyor ve provakasyon ortamını yaratamıyor. Tüm güç-

Devamı S.11'de

B. Boran Yaşama Gözlerini Yumdu

10 Ekim 1987 günü Türkiye işçi sınıfı büyük bir liderini, Kürdistan halkı değerli bir dostunu yitirdi. TİP Genel Başkanı ve TKP-TİP birleşmesiyle oluşturulan Türkiye Birleşik Komünist Partisi (TBKP) onursal başkanı Behice Boran'ın sürgünde yaşadığı Avrupa'da hayata gözlerini yumması sol çevrelerde derin üzüntü yarattı.

1 Mayıs 1910'da Bursa'da dünyaya gelen Behice Boran bir zahire tüccarının kızıydı. B. Boran, orta öğrenimini Arnavutköy Amerikan Kız Koleji'nde tamamladıktan sonra, öğrenim yaşamının başarısının bir göstergesi olarak kazandığı burs ile ABD'nin Michigan Üniversitesi'nde yüksek öğrenimini yaptı. ABD'de kaldığı süre içerisinde kapitalist dünyanın beşiği sayılan bu ülkedeki toplumsal, ekonomik, politik yaşamı titizlikle inceledi. ABD bir avuç tekelci için bir cennet, yoksullar için bir cehenem idi. Kimileri ellerinde biriken milyonlarını nereye yatıracaklarının, kimileri de midelerini doldurabilmek için bir kaç sent bulmanın derdine düşmüştü. ABD toplumu B. Boran üzerinde derin etkiler bıraktı.

B. Boran sosyoloji doktorasını yaptıktan sonra Türkiye'ye dönü ve kısa bir süre sonra Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Sosyoloji Kürsüsü'nde doçent oldu. Bir grup aydın ile beraber çıkardıkları "Yurt ve Dünya" ve "Adımlar" dergilerinde yönetici yazarlık yaptı. Ilerici faaliyetlerinden dolayı egmen sınıfların baskılarına uğradı. Fakülte Genel Kurulu kararıyla işten atılmak istendi. Açılan mahkemede aklanınca da Milli Eğtim Bakanı'nın girişimiyle fakültedeki kürsüsü iptal edilerek diğer 3 arkadaşıyla birlikte (toplam 4 kişi) fiilen üniversiteden uzaklaştırıldı. Bundan sonra, B. Boran,eşi Nevzat Hatko'nun tercümanlık bürosunda çeviricilik işleri yaptı. 1950'de kurulmuş bulunan Türkiye Barışseverler Derneği başkanı oldu. Dernek, Türkiye'nin ABD'nin yanında Kore savaşına katılma kararını bildirilerle, pratik faaliyetleriyle protesto edince Ankara Askeri Siyasi Mahkemesi kararıyla kapatılarak Boran ve arkadaşları "milli menfaatlere zarar verecek faaliyette bulunmuş olmalarından dolayı" 15 ay hapis ve sürgün cezalarına çarptırıldılar. 51 tutuklamaları döneminde tekrar 6 ay kadar tutuklu kalan Boran sonunda beraat etti.

1961 darbesi sonrasında yeni bir anayasa kabul edilerek kimi burjuva demokratik hakların genişlemesiyle beraber, biraraya gelen bir grup sendikacı TİP'i kurup başkanlığına M. Ali Aybar'ı getirdikten sonra, 1962'de B.Boran da TİP'e üye oldu.TİP'in Bilim ve Araştırma Bürosü'nda yer alan Boran,parti programının hazırlanmasında görev aldı.

B. Boran 1964'teki 1. TİP kongresinde Genel Yürütme Kurulu'na seçildi. Bu görevlerine 1968'e kadar devam etti ve daha sonra 1 yıl bu görevden uzak kaldıktan sonra ertesi yıl tekrar aynı göreve getirildi.

B. Boran 1965'te TİP Urfa milletvekili seçildi ve TİP Meclis Grubu Dış Politika ve Milli Savunma sözcüsü oldu. Ayrıca Türkiye- Ortakpazar Parlamentolararası Ortak Komisyonu'nda da görev aldı.

1970'te Tip Genel Sekreterliği'ne seçildi. 12 Mart darbesinden sonra tutuklanan B. Boran, mahkemede yaptığı siyasi savunma ve daha önceki eylemlerinden dolayı 15 yıl cezaya çarptırıldı. 1974 'af'ında salıverilen Boran, TİP'i yeniden örgütlemek için işe girişti.

12 Eylül darbesinden sonra gözaltına, gözetime alınan B. Boran, yurtdışına çıkmayı başararak mücadeleye sürgünde devam etti.

1980'den ölünceye kadar Dünya Barış Konseyi üyesi kalan B. Boran, 10.10.1987'de, TKP ve TİP'in TBKP adı altında birleşmesinden 2 gün sonra yaşama gözlerini yumdu.

Türkiye ve Kürdistan halkları B. Boran'ı saygıyla anacaktır.

Arap Birliği Zirve Toplantısı Yapıldı

Arap gericiliğinin büyük çabaları sonucu Arap Birliği Zirve Toplantısı Kasım ayının 8, 9, 10. günlerinde Ürdün'ün başkenti Amman'da Ürdün kralı Hüseyin'in başkanlığında toplandı. Toplantıya Mısır dışında 21 Arap devletinden en üst düzeyde yöneticiler katıldı.

Bilindiği gibi toplantı öncesi toplantının gündemi üzerinde yoğun tartışmalar yapıldı. Özellikle Suriye, toplantının asıl gündemini Arap-İsrail sorunun oluşturması gerektiği, İran-Irak savaşının ise ikinci sırayı alması yönünde direliyordu. Sonuçta bu istek kabul edilmiş gözüktü. Ama toplantıdan sonra yayınlanan sonuç bildirisinde yine Arap gericiliğinin görüşlerinin ağır bastığı ve toplantıda konuşulan asıl sorunun İran-Irak savaşı olduğu bu bildiride hemen göze çarptı.

İran-Irak savaşıyla ilgili olarak Amerika'nın ve Arap gericiliğinin istekleri doğrultusunda kararlar alındı. Sonuç bildirisinde Kuveyt'e destek belirtilirken, Kuveyt'in kendi "güvenliğini sağlamak için" başvurduğu bazı yöntemler(yani Kuveyt'in gemilerine ABD bayrağı çekilmesi ve gemilerinin güvenliği için Amerikan askeri güçlerini böl-

Devamı: S. 5'te

EVREN'LE GELEN ARTIDEĞER

Genel bir kuraldır. Ülkenin kodaman tekelleri ve büyük toprak sahipleri, yaşanılan ekonomik, toplumsal ve siyasal bunalımların yükünü, gözüdoymaz bir kar hırsıyla her zaman işçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerin omuzuna yüklemek isterler.Bunu var olan yasa ve kurallarla, yönetim biçimiyle gerçekleştiremedikleri zaman ilk etapta bazı kısmi"önlemler"le işi kotarmaya çalışırlarken öte yandan da ne olur ne olmaz diye bir darbe hazırlığına girişirler. Dış işbirlikçilerde sorunun "dış" boyutu ve içteki bağlantıları konusunda işe koyulurlar.Faşist terör azdırılır türlü türlü provakasiyon tezgahlanır. Ve bir gün gelir "anarşi, terör, istikrar, ideolojik grev ve astronomik ücretler"teraneleriyle yönetime el konulur.Radyo ve televizyonda bangır bangır askeri marşlar söylenir, tehditler savrulur, tüm ülkede sola yönelik sürek avı başlatılır.Sonrası malum, yerli ve yabancı tekeller için "bereketli", işçi sınıfı ve emekçi kitleler için zor yıllar başlar.

12 Eylül askeri faşist darbesi de böyle başladı ve tezgahlandı. Vaşington ve yerli işbirlikçilerinin "oğlanları" işi iyi kotardılar. "Can ve mal güvenliği" denile denile zindanlar dolduruldu, grevler süngü zoruyla bastırıldı, ücretler dondurulduu. Bir sürü yasa, kararname, genelge çıkarıldı. Sonuç ortada. Siyasal ve toplumsal alandaki sorunlar yanında ekonomide de artıdeğer oranı her yıl katlanarak büyüyor. Peki tüm bunlar kimin için?

İŞTE "CAN VE MAL GÜVENLİĞİ"NİN GANİMETLERİ

1986 verilerine göre reel ücretler yaklaşık yüzde 50 gerilemiş ve işsizlik çalışabilir nüfusun yüzde 25'ini aşmışken sadece Türkiye'nin en büyük 8 holdinginin 1986 satışları, devlet gelirlerini de aşarak 7 trilyon 250 milyar liraya yaklaştı. Türkiye ve Kürdistan kamuoyu bu anti santi holdinglerin yabancısı değil. İş Bankası, Koç, Sabancı, ENKA, OYAK, Yaşar, Dinçkök, STFA ve Profilo'dan oluşan bu sekiz holding "maşallah" her alanda boy gösteriyor.

Konuya ilişkin bilgiler, özellikle "Türkiye ekonomisinde bunalım"ı kitaplarıyla tanınan Mustafa Sönmez'in "Kırk Haramiler-Türkiye'de Holdingler" adlı son araştırmasında yer alıyor. Araştırmaya göre Sabancı, kârlılıkta Koç Holdingten daha önde. 1986 yılında 31 bin işçinin çalıştığı Koç'un tekeller zincirinde her işçi, holdinge 4,5 milyon lira kazandırırken, Sabancı holdingin işçi başına kârı 6,4 milyon lirayı buluyor. 1986'da her yüz liralık satıştan Koç 5.9 Sabancı ise 8.2 lira kar sağladı.

Sözkonusu araştırmaya göre 1981-1986 yılları arasında en çok gelişenler Koç ve Sabancı holdingleridir. 1980'lere kadar zaman zaman önceki yıllara göre karları ve satışları düşen Koç ve Sabancı, 1981'den başlayarak sürekli kar ve satışlarını artırdılar.

DERENİN SUYU NEREDEN GELİYOR

Araştırma gösteriyor ki; 8 holdingin bir yıllık toplam satışları, toplamı 6 trilyon 800 milyar olan devlet gelirlerinden 450 milyar lira fazladır. Geçen yıllardaki benzeri araştırmaları gözönünde bulundurduğumuzda farkın her yıl artmakta olduğu görülmektedir. Satışlarla birlikte kar oranları da artıyor. Dahası "Türkiye sanayisinin medarı iftiharları" Koç ve Sabancı hep liste başlarında.

Peki denilebilir ki bu derenin suyu nereden geliyor? Evet büyük tekeller darbe öncesinde de milyarlarına milyarlar katıyorlardı, ama 12 Eylülden sonra milyarlara yüz milyarlar katıldı. Bu yüzmilyarlar ise zora dayalı aşırı sömürü yoluyla 12 Eylül sabahı Adana'da, İstanbul'da, İzmir'de, İzmit'te, Ankara'da, vb. yerlerde grev çadırlarını süngü zoruyla söküp işbaşı yaptırılan grev hazırlığında olan işçiden, ürünleri yok pahasına kapatılan köylüden, kredinin faizini ödeyemeyen esnaf ve zanaatkardan, rekabete dayanamayan küçük ve orta işletme sahibinden, memurdan ve tüm bunlara fazlasıyla maruz kalan Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkından alındı. Diğer bir deyimle çalındı. İşte holdinglerin kar deresinin suyu bundan, yani Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkından geliyor. Katlanarak büyüyen artıdeğerden geliyor.

Halklarımıza bu alanda ödetilen fatura ağır ve yüklüydü. Hala da tüm pervasızlığıyla ödetiliyor.

ARTIDEĞER KORKUNÇ BOYUTLARDA

Derenin suyunun nereden geldiğini çok iyi bilen Koç ve Sabancının bu gerçeği gizlemek için başvurdukları oyunlar da az değil. Koç "tutumlu olun. Marlboro pahalı olduğu için Maltepe içiyorum. Ben böyle kazandım" derken Sabancı da "fırsat buldukça "zenginolmanın yolları"(!)nı öğretiyor. "Zengin olma hevesi"nin bizzat devlet tarafından körüklenip yaygınlaştırılmak istendiği Türkiye'de Koç ve Sabancı boş durmuyorlar.

Halbuki karın bu denli katlanmasının puf noktası, gönlümüzde Evren'li Özal'lı artıdeğerdedir. Geçtiğimiz Ağustos ayının ortalarında greve başlayan Migros işçilerinin bazı temel istekleri bile kabul edilmezken M. Sönmez'in araştırmasında ortaya çıkıyor ki, her Migros işçisi 1986'da Koç holdinge 4.5 milyon lira kazandırmıştır. Migros'ta on yıldır çalışan bir ka-

siyerin ayliği da tüm eklerle birlikte sadece 100 bin liradır. Yani yılda 1 milyon 200 bin lira alan bir işçi Koç holdinge 4.5 milyon lira kazandırıyor. Sabancı'nın Adana Bossa fabrikasında 80 bin lira aylık alan bir işçi Sabancı'ya yılda tam 6.4 milyon lira kazandırıyor. İşte Türkiye tekelci kapitalizmin "adaleti" ve Evren-Özal diktatörlüğünün "çağ atlayan" Türkiyesi. "Sosyal refah" "kapitalizm çerçevesinde kalınarak sağlamaya çalışanların da kulakları çınlasın. İşçi ürettiği 7 birimlik değerden ancak birini alabiliyor. Angarya koşullarıyla çalışmanın "çağdaş"ı işte budur. 12 Eylül'le bütünleşen ANAP'ın peteğinden bol bol artıdeğer akıyor. Türkiye bu özellikleriyle aşırı sömürünün olduğu benzeri ülkelerle yarış halindedir.

"SAĞOLASIN 12 EYLÜL"

Türk tekelci burjuvazisinin kodamanları, kendilerine böylesine "rahat" bir sömürü ortamı yaratan 12 Eylül darbesinin görünürdeki elebaşılarına övgülerini de eksik etmiyorlar. "Sağolasın 12 Eylül" son 8 yıldır altın yılları yaşayan holdinglerin ortak sloganı olmuş durumda. Ekonomik konularda bazen yan sorunlara ilişkin eleştirilerde bulunsalar da temel yönelimdeki övgülerini belirtiyorlar.

28 Eylül 1986 ara seçimlerinde holdinglerin ANAP'a onmilyonlarca lira para yardımı yaptıkları biliniyor. Son dönemlerde Sabancı ve Koç'un, Özal'ı destekleyici mesajları ardarda yayınlanıyor. "Referandumda oyum evet, ama erken seçimde oyum Özal'a diyen S.Sabancı'nın açıklama tarihleridir. 'Koç da benzeri tutumlar takınıyor. Özal'a verilen desteğin 12 Eylül rejimine olduğu açıktır.

Öte yanadan darbe sonrasının "MGK", günümüzün "Cumhurbaşkanlığı Konseyi" üyeleri de ödüllendiriliyor. Şahinkaya'nın mal varlığı, darbeci generallerin belli kaynaklar tarafından ödüllendirildiğini gösteriyor. Rüşvet ve yolsuzluklardan elde edilen paralar da az değil. Emekli generaller hemen bir banka veya holdingin yöneticisi olup çıkıveriyorlar. Bunlar militarist generallerin holdinglere yaptıkları hizmetlerin karşılıksız bırakılmadığını gösteriyor.

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'nin 27 Ekim tarihinde cuntacı generallerden N. Ersin, T. Şahinkaya, N. Tümer ve S. Cılasun'a "ekonomik yaşamın 'istikrar'a kavuşturulmasına katkılarından dolayı" verdikleri ödüller de bu çerçevede değerlendirilmelidir. Öylesine bir "istikrar" ki artıdeğerin oranı ücretin 6 katıdır.

Görüldüğü gibi tekelci Türk burjuvazisinin en gerici ve gözüdönmüş kesimleri kendilerine aşırı artıdeğerin elde edilmesi için ortam yaratan cuntacı generalleri, Özal'ı destekliyor, ödüllendiriyor; her fırsatta 12 Eylül'e övgüler diziyorlar. Bu da halklarımızın ensesinde boza pişirip bir avuç holdinge bol artıdeğerli altın yıllar yaşatan cuntaya tekelci burjuvazinin sözkonusu kesimlerinin ödedikleri "vefa borcu"dur. Günümüzde de "artım artıdeğerim bölümü" süreci devam ediyor. Ancak halklarımızın ulusal ve toplumsal kurtuluşuyla bu süreç tersine çevrilebilir. Bunun da yolu, faşizmi tüm kurum ve kuralları ile bir an önce alaşağı etmekten geçiyor.

ARAP BİRLİĞİ ZİRVE TOPLANTISI YAPILDI

Baştarafı: S. 3'te

geye çağırması gibi) desteklenmiyor.

Zaten Amerika zirveye gönderdiği bir mektupta körfezdeki ABD varlığına karşı herhangi bir karar alınmaması talebinde bulunuyordu ve sonuçta öyle oldu. Bir taraftan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 598 sayılı kararının uygulanması istenirken diğer taraftan körfezdeki tüm yabancı güçlerin çekilmesi talebinde bulunulmuyor.

Sonuç bildirisinden anlaşıldığı kadarıyla zirvede görüşülen bir diğer önemli konu ise Mısır'ın Arap Birliği'ne geri dönmesi sorunudur. Bu konuda (Mısır'ın geri dönmesi) kesin bir karar alınmamakla birlikte, isteyen Arap ülkesinin Mısır'la ikili ilişki kurması yönünde bir karar oluşturulması, gelecek toplantıda Mısır'ın birliğe kabul edilmesi anlamını taşıyor. Nihayet zirvenin hemen ertesinde bir çok Arap devletinin Mısır'la tam diplomatik ilişki kurma kararı bunu gösteriyor. Kısacası bu konuda da Arap gericiliği istediğini elde etmiş oldu.

1979 yılında Enver Sedat'ın İsrail'le ilişki kurup Camp-David antlaşmasını imzalamasından sonra Arap ülkeleri Mısır'la diplomatik ilişkilerini koparmıştardı. Son zirve kararıyla İsrail'le ilişki kurmanın tepkileri böyle olunca ileride başka Arap devletlerinin de (Fas Kralı II. Hasan gibi) İsrail'le açık açık ilişkiye girmeleri normal karşılanacak bir durum haline gelecektir.

Zirvede Filistin ve Lübnan sorunu, İran-Irak savaşı ve Mısır'ın birliğe geri dönmesi tartışmaları arasında güme giderken böylece gölgede de kalmış oldu. Sonuç bildirisinde Filistin ve Lübnan sorununa ilişkin herhangi bir somut çözüm önerisi yer almıyor.

Sonuç olarak Arap zirvesi Arap gericiliği ve özellikle Kral Hüseyin için büyük bir başarı oldu. Zirve ertesinde Libya lideri Kaddafi'nin, "Kararlar petrol kokuyor" sözü de konuya biraz açıklık getiriyor.

Pêşeng Ortadoğu Muhabir

PÊŞENG'İ OKU-OKUT !

YAZI VE HABERLE GÜÇLENDİR !

"Sen önüne gelen adamı mahkum etmek görevinde değil misin?"

ERGUN 12 EYLÜL «ADALETİ»NDE SADECE BİR DİŞLİ

Askeri faşist darbenin esasen sola yönelik olduğu, MHP'li faşist terör örgütlerine yönelik tavrın ise göstermelik olduğu, darbe yöneticilerinin Türkiye ve Kürdistanlı devrimcilere karşı kaydukları insanlıkdışı kuralları bile keyiflerine geldiğince ayaklar altına aldıklarını devrimci parti ve örgütler, zindanlardaki mücadele yoldaşlarımız, kardeşlerimiz yıllardır söylüyorlar. Verilerle, bizzat yaşatılan sayısız örneklerle defalarca faşist yönetimin çirkef yüzünü ortaya koydular, maskesini düşürdüler.

Son bir yıl içinde 12 Eylül dönemının acımasız çarkında yer alan bazı hakim ve savcılar, emekliliklerinden sonra döneme ilişkin bazı anılarını yazdılar. Bunlar değişik tarihlerde burjuva basın-yayın organlarında yayınlandı.

12 Eylül döneminin Ankara Sıkıyönetim Savcısı Albay Nurettin Soyer'in Uğur Mumcu tarafından Cumhuriyet gazetesinde 21 Eylül-2 Ekim 1987 tarihleri arasında "12 Eylül Adaleti" başlığıyla yayınlanan açıklamaları örnek gösterilerek Ankara'da sonuçlanmış veya hala sürdürülmekte olan bazı davaların tekrar ele alınması ve bazılarında Soyer'in tanık olarak dinlenmesi için başvurular yapıldı.

N. Soyer'in açıklamaları daha çok dönemin sıkıyönetim komutanı, 30 Ağustos 1987'de Kara Kuvvetler Komutanlığı'na getirilmesine ramak kala emekliye sevkedilen ve "erken genel seçimler"in Kayseri ANAP adayı "Sıfır Recep" yani Recep Ergun'a yönelik olmakla birlikte faşist rejimin genel uygulamalarına ilişkin önemli ipuçlarını da ortaya koyuyor.

KUYRUKLARINA BASILINCA KONUŞUYORLAR

Geçmişte de çoğu kez tanık olunduğu gibi, birlikte ve sunulan pastadan ortaklaşa pay aldıkları sürece top gibi en akıl almaz uygulamalara girişenler, daha fazla pay alma kavgasında yol ayrımına geldiklerinde birbirlerini eleştirenler, yer yer iplerini pazara çıkarırlar. Devrimci-demokrat çevrelerin yazdıklarına, söylediklerine, mahkemelerde haykırılan işkence ve baskı iddialarına hemen "iftira", "dış güçler"in kışkırtmaları gibisinden damga vuranlar, aynı iple birlikte cambazlık yapanlardan biri diğerini eleştirdiğinde her zaman olmamakla birlikte eleştiriye muhatab olan da yine belirli sınırlar dahilinde konuşmaya başlar.

MHP, Dev-Yol başta olmak üzere bir çok davanın iddianamesine imzasını atan N.Soyer de bunlardan biridir. Yıllarca, devrimcilerin, anti-faşistlerin idam dahil ağır cezalara çarptırılmasına neden olan iddianameleri Soyer, MHP ve yan örgütlerinin davasında "mevcut yasalara" göre davranmak isteyince sıkıyönetim Komutanlığı ve Emniyet Müdürlüğüyle arasında bir dizi sorun çıkmış. Yani Soyer, mevcut faşist yasalara göre hem solu hem de kendi deyimiyle sağı yani MHP'li faşist hareketi yargılamak istemiştir. O mevcut yasalar ki faşist hareketi "adi suçlar" kapsamına alıp az cezalarla kurtarma olanağını veriyor. Soyer'in göstermek istediği yargının biçimsel "tarafsızlığı" yani "suçlu olan cezalandırılır" ilkesi, başından beri varolan yasaları ayaklar altına alarak dahi olsa Türkiye ve Kürdistan'lı komünist, devrimci, demokrat ve anti-faşist güçleri sindirmek, dağıtmak ve giderek yok etmek hedefini önüne koyan generaller cuntasının bu politikasıyla tam uyuşmadığından Soyer ile sıkıyönetim komutanlığı arasındaki sorunlara kaynaklık etmiş. Sorunun özü budur.

Emekliliğinden sonra, onyıllardır halk düşmanı ve faşist uygulamalardan "kazandığı deneyimleri" bu defa parlamenter olarak "halka sunma"yı amaçlayan R. Ergun'un Milliyet gazetesinin bir pazar söyleşisinde yaptığı bazı açıklamaları N. Soyer'i rahatsız ediyor. Bunun üzerine "anıları"nı yazmakla meşgul N. Soyer "sabredemiyor" ve Uğur Mumcu'yla yaptığı konuşmalar Cumhuriyet gazetesinde yayınlanıyor. Bu ara R. Ergun de Soyer'e yönelik görüşlerini, Türkiye ve Yeni Asır'a yaptığı açıklamalarla yanıtlıyor. Cumhuriyet'teki yazı dizisinden sonra tescilli faşist katil Türkeş'in de açıklamalara ilişkin bir mektubu Cumhuriyet'te yayınlandı. Görünen odur ki "12 Eylül Adaleti"nin yankıları bir süre daha güncelliğini koruyacak.

İŞTE "TARAFSIZ" MASKENİN TARAFLI GERÇEK YÜZÜ

N.Soyer'in açıklamaları sadece Recep Ergun yörüngesinde dönüp dolaştığı için sıradan okuyucu sanki bunlar "kişisel bir tutum"muş gibisinden bir kanıya varabilir. Hele Soyer'in Nihat Özer, Necdet Uğur gibi bazı generallerden övgüyle bahsetmesi, yanlış bir kanının oluşma olasılığını artırıyor. Ama herhangi bir yakını karakollara, işkencehanelere, askeri kışlaların "bodrum" katlarına düşmüşse veya kendisi benzeri tezgahlardan birine maruz kalmışsa, Soyer'in söylediklerini kat kat aşan uygulamaların genel olduklarını rahatlıkla söyleyebilir.

Ankara Sıkıyönetim Savcısı Soyer'in açıklamaları MHP davasıyla başlıyor. MHP'deki aramalarda bulunan silah ve belge-

ler ile bunlara ilişkin "muameleler" bazı yönleriyle gözler önüne seriliyor.

Generaller cuntasının resmi açıklamalarında "sağa da sola da karşıyım" demesinin yalan ve demagojiden ibaret olduğunu N. Soyer'in dönemin sıkıyönetim komutanı R. Ergun'a atfen "sol örgütler hakkında hergün yazılı emir veriyordu"(1) sözü de kanıtlıyor. MHP'ye ilişkin yazılı emir vermeyi günlerce sürüncemede bırakan R. Ergun, Türkiye Mimar ve Mühendis Odaları Birliği (TMMOB) ile ilgili davada mahkeme kendisinin itirazına rağmen tutuklama kararı kararı vermediğinden itiraz mahkemesinin hakimi Üstün Günsan'ı azarlıyor ve "12 Eylül Adaleti"ni en açık bir biçimde gözler önüne seren şu sözü söylüyor: "Sen önüne gelen adamı (tabi ki kastedilen soldur- BN) mahkum etmek görevinde değilmisin?(2)

Darbeden hemen sonra MHP'de yapılan aramada yakalanan bir grup eli kanlı faşist, aralarında MHP Gençlik Kolları Başkanı ve yardımcılarının da bulunmasına rağmen Emniyet Müdürlüğü tarafından "bunların bir şeyi yok" denilerek bırakılıyor. (3)

Faşistleri yakalayan polislerin çeşitli uygulamalara maruz bırakıldıklarını Soyer şöyle bir örnekle açıklıyor: "12 Eylül'den sonra Emniyet Müdürlüğü siyasi şubesinden bir tim bir ülkücü çeteyi yakaladı. Tabancalarıyla, silahlarıyla... Hatta tahmin ediyorum bir de içlerinde polis varmış". Soyer, bu soruşturmada görevli Komiser Asım Akbulut'un bir süre sonra görevinden alındığını söylüyor.(4)

Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde yapılan işkenceler sonucu ölen Zeynel Abidin Ceylan ve Behcet Dinlerer'in ölüm olayları için soruşturma emrini veren N. Soyer, R. Ergun tarafından çağırılarak azarlanıyor.(5) Öte yandan "MHP sanıkları 3 Ekim'e (Ekim 1980-BN) kadar bir gün gözetimde kalmadan doğrudan savcılığa getirildiler"(6) diyen Soyer, buna çarpıcı bir örnek veriyor: "Tarihini tam hatırlamıyorum. İstanbul Emniyet Müdürlüğü, Ankara'da Bahçelli Evler'de yedi kişiyi boğarak öldüren sanıklardan Haluk Kırcı'yı yakalamışlar. Nasıl yakalamışlar bilmiyorum. Aranan kişiydi ve çetenin önemli adamlarından biriydi. Neyse İstanbul Emniyet Müdürlüğü bu sanığı yakalamış, Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne teslim etmiş. Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün sanığı en az 28 gün gözetim altında tutması gerekirki, çete hakında bilgi toplanabilsin. İstanbul emniyetinden geldiği gün baktım, Haluk Kırcı polis nezaretinde benim kapımın önüne getirildi. 'Bu nedir böyle' dedim, 'sorgusu var mı?' yok dediler yok. 'Sorgusu yapılmadı, nasıl getirildi buraya?' 'Valiahi' dediler. 'Birinci şubeden emir verildi, biz de getirdik".(7) Ama devrimci bir kız bir pankart astığı için 15 gün işkencelerden geçirilmiştir.

İşkencelerde, sola yönelik sürekli avında sıkıyönetim komutanı ve polislerin rejimin genel politikası çerçevesindeki birlikteliğini N. Soyer'in "...Polisler komutana o kadar bağlılardı ki, polisler komutanın haberi olmadan nefes bile alamazlardı"(8) sözü de kanıtlıyor. Ankara Sıkıyönetim Komutanı şahsında rejime ilişkin ipuçları da veriyor. Soyer şöyle diyor: "...Komutan ülkücülerde yakalanan silahları hiç önemsemez, ama solcu bir pankart astımı savcılığı da herkesi de ayağa kaldırırdı."

"Ama insan öldürülmüş, ben bunları yakalamışım... bunların hiç önemi yoktur komutan için..."(9)

12 Eylül öncesinde aralarında faşistler tarafından önemli olaylarda kullanılan silahların da bulunduğu 27 silahın, üç görevlisinin de faşist olduğu askeri savcılık emanet deposunda kapı ve pencerelerde hiç bir zorlanma olmaksızın çalınması ve aynı dönemde "Balgat katliamı davası" sanıklarından İsa Armağan ve Mustafa Pehlivanoğlu adlı iki azılı faşistin Mamak Askeri Cezaevinden kaçırılması da R. Ergun'un dönemindeki "kördüğümler" olarak gösteriliyor.

Tüm bunlara faşistlerin cezaevlerinde görevlendirilmesi, faşist MHP liderlerinin çoğu "beraat" ederken Türkeş'in göstermelik bir cezaya çarptırılması, faşist kadroların bir çok kilit noktalara yerleştirilmesi vb. gelişmeler eklenince "12 Eylül adaleti"nin nemenem bir şey olduğu ortaya çıkıyor. 12 Eylül öncesinde devlet destekli MHP ve diğer faşist terör odakları, komando kamplarının sahibi Murat Bayrak'ın eski bir CIA ajanıyla ilişkileri, Kontr-gerilla başta olmak üzere devlet içinde yuvalanmış gizli-açık terör ve kışkırtma örgütleri, CIA'nın MHP ve yurtdışındaki faşist örgütlerle ilişkileri ve çeşitli yardımlar, 12 Eylül darbesinin CIA ve Pentagon merkezleriyle bağlantıları ve darbe sonrası gerçekleştirilen kurumlaşma için girişilen uygulamalar en son 12 Eylül'de ifadesini bulan amacın birer yapı taşlarıdır. Zamanında bu gerçekleri görmeyen ve de görmek de istemeyen bazı çevrelere bile gerçekleri itiraz edemiyecekleri biçimlerle kanıtlıyor. Ecevit ve Ertuğrul Günay'ın tutuklamaları için Genelkurmay'dan sıkıyönetim komutanına kadar harcanan çabalar ile azılı faşistlere gösterilen "hoşgörü" her şeyi gösteriyor. Ve bunlar salt R. Ergun ve N. Öztorun'un uygulamaları değil, Evrenlerin, Ergunların ve Öztorunların da içinde oldukları bütün bir rejimin niteliğinin göstergeleridir.

BAZI BELGELER VE KONTR-GERİLLA'DAKİ "VATANSEVERLER"

12 Eylül'den sonra MHP'de yakalanan bazı belgeler, MHP'nin kuvvet komutanlıklarına tayinlerden ordudaki "kıpırtı"ları Genelkurmay'a iletmeye kadar birçok işle ilgili olduğunu gösteriyor.

Türkeş'in kasasında bulunan bir belgede, belgenin kaleme alındığı dönemde Donanma Komutanı olan Nejat Tümer'in Deniz Kuvvetleri Komutanı olması, Nejat Serim'in ise Oramiralliğe terfi ettirilerek Donanma Komutanlığına getirilmesi isteniyor. Belgede bazı askeri görevliler için de eksi ve artı işaretleri konulmuştur. Türkeş'in bu belgenin kendisine imzasız olarak biri tarafından gönderildiğini söylemesi MHP'nin orduyla ilişkilerini saklamaya yöneliktir. Belge MHP'nin Orgeneralleri

terfileriyle ilgilenecek kadar ordunun bir kesimiyle içli dışlı olduğunu gösteriyor. Nitekim Nejat Tümer, Deniz Kuvvetleri Komutanı olup darbede temel rollerden birini oynuyor ve şimdi de Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyesidir. N. Şerin ise 12 Eylül'den sonra Kocaeli Sıkıyönetim Komutanlığını yapıyor. Emekli olduktan sonra da Milliyet Gazetesi Yönetim Kurulu'nda görev alıyor.(10)

Yine MHP Genel Merkezi'nde bulunan bir yazılı notta şunlar yazılıydı:

"...Genelkurmay Genel Sekreteri bizzat telefon etti. Bundan sonra her akşam Genelkurmay Başkanı'na (yurtdışına İslamabad'a) bir mesaj gönderilecek. 'Silahlı kavgalarda bir vukuat yoktur' mealinde hergün haber verilecek veya 'kıpırtı var' mealinde. Dönüşe kadar bu hergün devam edecek..."(11) Yazılı notta Genelkurmay'ı bilgilendirmesi istenen mercinin ismi yok, ama açık olan MHP'nin bu türden "bilgilendirme"lerle dahi şu yada bu ölçüde ilgili olduğudur. Notun en azından tüm ordudaki gelişmeleri bilebilecek bir merciye ait olduğu rahatlıkla söylenebilir ve darbe yapan generallerden birine ait olduğu da söylenebilir.

Öte yandan Uğur Mumcu sözkonusu yazı dizisinde 12 Eylül'den sonra Kontr-gerilla hakkında B. Ecevit'le yaptığı bir sohbeti de aktarıyor. Buna göre Ecevit 1978'de Sarıkamış'ta K. Evren'le yemek yerken Kontr-gerilla ve bu örgüt içinde görev yapan siviller hakkında K. Evren'e soru soruyor. Bunun üzerine K. Evren, yemekte bulunan MHP ilçe başkanlarından birini göstererek "Özel-Harp Dairesi'nde görev alan siviller çok vatansever insanlardır. İşte bir tanesi de bu" diyor.(12)

Bilindiği gibi yetmişli yılların son dönemlerinde Kontr-gerilla basın-yayın organlarında kamuoyunda tartışılırken Ecevit de önce inkar yoluna girmişti. Sonra bir çok olayda Kontr-gerilla'nın parmağı ortaya çıktı. Örtülü ödenekten bir kısım paranın "bell olmayan bir yere" kaydırılması üzerine, Ecevit, K. Evren'den bilgi istiyor. K. Evren sadece o dönem başbakanı olan Ecevit ve Milli Savunma Bakanı olan H. Eset Işık'ın katıldıkları bir birlikte bilgi veriyor. Ecevit bundan sonra ancak üstü örtülü bir biçimde "bazı kurumlar"dan söz etmeye başladı. Fazla "ileri" gidemedi. Kontr-gerilla diğer adıyla Özel-Harp Dairesi ile MHP ve yan örgütleri arasındaki ilişkiler ve içiçe geçmişlik yukarıdaki ilçe başkanının "vatansever" rolünde veya "MHP'nin devlete yardımcı olma" anlayışında da görülmektedir.

* * *

Görüldüğü gibi cuntanın MHP'ye yönelik tavrı göstermelik ve aldatmacadır. MHP'li faşistlerin nasıl korunduğu Ankara Sıkıyönetim Savcısı N.J Soyer'in açıklamalarından da görülmektedir. MHP ve Kontr-gerilla içiçe geçmişti MHP ve yan örgütleri, faşist darbenin zeminini hazırlamada önemli roller oynadılar.

Ankara'da yaşananların birkaç misilsisi Kürdistandaki zindanlarda uygulanmıştır. Özellikle Diyarbakır Cezaevi Nazi kamplarını, İsrail'in 1982'den sonra kurduğu Ansar kampını G. Afrika zindanlarını geride bırakır. Yoldaşlarımız, kardeşlerimiz diri diri ölüme sürüklendi. Bugün de bu vahşet bitmiş değildir. Bunlar, tekrar vurgulamak gerekirse R. Ergunların K. Yamakların sadistliğinden değil 12 Eylül rejiminin sömürgeci faşist karakterinden kaynaklanıyor.

Kürt Öğretmen, tercüman ve öğrencilerin

SSCB'deki İnceleme Gezileri

Stokholm'deki Yüksek Öğretmen Okulu Kürtçe Bölümü öğretmen ve öğrencileri ile hizmetiçi eğitim kapsamında diğer anadil öğretmenlerinden seçilen bir öğretmenden oluşan 7 kişilik bir grup 1-24 Ekim tarihlerinde Sovyetler Birliğini ziyaret etti.

Aynı şekilde, Halk Eğitimi Yüksek Okulu, Stokholm Üniversitesi Tercümanlık Enstitüsü ve İsveç Tercümanlar Sendikası da Kürtçe tercümanları kapsayan ortaklaşa bir eğitim inceleme gezisi düzenlediler. Bu gezi grubunda 6'sı bayan olmak üzere 18 Kürt tercüman ve 2 gezi lideri bulunuyordu. Bu gezi de 18 Eylül-4 Ekim tarihleri arasında gerçekleşti.

Yüksek Öğretmen Okulu'nun yönetmenliğine göre, "anadil öğretmenliği bölümlerinde okuyan öğrenciler, 3. yarıyılda 3 haftalığına kendi ülkelerine gidip çeşitli okullarda pratik yapabilirler, eğitim, öğretim ve kültürle ilgili kurumlarda inceleme ve araştırmalar yapabilirler". Aynı şekilde, öğretmenlik yapan öğretmenlerin de, hizmetiçi eğitim kapsamında kendi ülkelerine inceleme gezilerini yapma olanakları var. Bu gezilerin giderlerini İsveç devleti karşılıyor.

Bu eğitim gezilerindeki en önemli amaç; öğretmenlerin veya öğretmen adaylarının kendi ülkelerinde çeşitli alanlarda meydana gelen değişme ve gelişmeleri yerinde görüp kendi öğrencilerine aktarmak, böylece öğrencilerin kendi ülkelerindeki yaşam hakkında doğru bilgiler edinmelerini sağlamaktır. Tercümanlar için de dildeki gelişmeleri izlemek, bilim ve teknolojinin yeni yeni ürünlerini karşılayan sözcükleri öğrenmek amacıyla bu tür geziler düzenleniyor.

Devamı: S. 10'da

(1),(3) : Cumhuriyet, 21 Eylül 1987
(2),(8) : Cumhuriyet, 25 Eylül 1987
(4),(5),(9): Cumhuriyet 24 Eylül 1987
(6),(12) : Cumhuriyet 22 Eylül 1987
(7),(10),(11): Cumhuriyet 23 Eylül 1987

EMEKÇİ HALK YIĞINLARIMIZA!

Başlarafı: S. 1'de

halk yığınlarımıza ne verdilerse bugün de ancak o kadarını verebilirler. Veremiyeceklerini istemek, yapamayacaklarını beklemek, onlardan medet ummak, burjuva partilerinin peşinden sürüklenmek, umudu onlarda görmek anlamına gelir.

12 Mart sonrası yapılan 1973 ve 1977 genel seçimlerinde, CHP ve lideri, halk yığınlarımıza "umut" ışığı, kurtarıcı olarak lanse edilmişti. O dönemin, ilerici, yurtsever parti ve örgütleri bilerek veya bilmeyerek bu günaha katkıda bulundular. Bu bir hata idi ve bu hata günümüzde tekrarlanmamalıdır. Burjuva demokrasisini savunan sosyal demokrasi, emekçi halk yığınlarımıza umut olarak gösterilemez. Bu gerçek kitleler nezdinde bilince çıkarılmalıdır.

Türkiye ve Kürdistan halk yığınları demokratik olmayan koşullarda oy vermeye zorlanıyor. Halk yığınlarımız sandık başına gitmeme durumunda para ve hapis cezasıyla tehdit edilmekdirler. Erken seçim kararının, Evren-Özal tarafından bir gece yarısı kararıyla parlamentoda onaylatılması, seçim kararını bir oldu-bitti'ye getirmeleri, gerektiğinde kendi koydukları kurallara bile uymayacaklarını, demokratik normları gözönünde bulundurmadıklarını, baskıya buyruk davrandıklarını açıkça göstermektedir. Değiştirilerek oluşturulan yeni seçim sistemi, muhalefet partileri açısından son derece elverişsiz koşullar oluşturmaktadır. Genel ve yerel baraj usulleri, bağımsız adayların ve küçük partilerin parlamentoya girebilmelerini büyük ölçüde olanaksızlaştırıyor. Bütün bu olumsuz koşullarda seçimlerin yapılıyor olması, demokrasinin işlediğine yorumlanamaz. Bu erken seçim, faşist diktatörlüğü destekleyen en büyük tekellerin, 12 Eylül süreci ile başlayan, sömürebildiğin kadar sömür, büyüyebildiğin kadar büyü, ortamının bir beş yıl daha sürdürebilmesini sağlama, iç ve dış kamuoyunu, demokrasi işliyor noktasında yanıltma işlevini görecektir.

29 Kasım seçimlerinde, 12 Eylül faşizminin bir devamı, faşizmin sivil elbiseli iktidarı olan ANAP'a, benzer anlayışlarla kitlelerin karşısına çıkan tekelci burjuvazinin partilerine oy verilmemelidir. Seçimde halkın en acil sorunlarıyla ilgilenen, süreci demokratikleşme yönünde zorlayabilecek adaylar desteklenmelidir. Oylarımızı, Kürdistan'da yapılan insanlık dışı baskı ve uygulamalara, köy koruyuculuğu (Milis) sistemine, insanlarımızın topraklarından koparılıp göçe zorlanmasına, ülkemizin bir çok yerinde uygulanan özel idari ve askeri mekanizmaya (Olağanüstü hal, bölge valiliği, özel kolordu v.b.), 82 anayasasına, DGM'ye ve işkenceye karşı olan, Genel-Af istemini destekleyen, yurtsever, demokrat, bağımsız ya da partili adaylara vermeliyiz.

Örgütlerimiz, emekçi halk yığınlarımızı bilinçli oy kullanmaya çağırıyor. Kuşkusuz; seçimler Türkiye ve Kürdistan'da amaçlarımıza uygun düşebilecek gerçek dönüşümlere yol açmayabilir. Ancak, bu alan da, sömürgeci güçlerle mücadele etmemizi gerektiren bir alandır. Bizim için esas olan, Kürdistan ulusal demokratik mücadelesinin gelişip güçlendirilmesi için güçlü bir aktivite ile çaba sarf etmektir. Örgütlerimiz, bunun bilinci içerisinde hareket edeceklerdir.

Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Diktatörlük!

Demokratik Olmayan Seçim Aldatmacasına Hayır!

Yaşasın Ulusal ve Toplumsal Kurtuluş Mücadelemiz!

1 Kasım 1987

KUK-SE
Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları-Sosyalist Eğilim

PPKK
Kürdistan Öncü İşçi Partisi

PPKK İLE KUK-SE BİRLEŞME KARARI ALDILAR

Başlarafı: S. 1'de

daki tüm odaklaşmaları bir çatı altında toplama anlamına gelmediğini bilmekle beraber, bu yolda atılmış çok ciddi bir ön adım olduğuna ve bunun birleşik güçlü bir harekete giden yolu açacağına inanıyorlar. Bu nedenle hareketlerimiz, kendi aralarında birlik sürecinin pratik adımlarını atarken; bu süreci bilimsel sosyalist hareketin diğer parti, örgüt ve kadrolarına kapalı görmüyor ve bu yolda içtenlikle istekli olan herkesle görüşüp tartışmaya, somut adımlar atmaya hazır olduğunu belirtmeyi özellikle vurgulamak istiyor. Kürdistan işçi sınıfının bilimsel sosyalizme inanmış tüm kadro ve militanlarını, tüm parti ve örgütlerini ülkemiz işçi sınıfının siyasal birliği yolunda çabalarını birleştirmeye çağırıyoruz. Bu tarihsel görev sosyalizme inanan herkesin omuzundadır.

Kasım 1987

KUK-SE PPKK

Sömürgeci faşist diktatörlüğe karşı

güçlerimizi birleştirelim!

www.sivakurd.org

DEZENFORMASYON ENDÜSTRİSİ

Baştarafı: S. 12'de

lirtiyor: "Ajansın kuruluşunun ilk yıllarında anti-komünist içerikli karikatürler 100 milyondan fazla tirajlı 850 yabancı (Amerikanın dışında) gazeteye dağıtıldı".

Bugün USİA'nın önündeki en temel görev; ABD emperyalizminin macaracı politikasını, onun uzayı silahlandırma çalışmalarını, dünyanın farklı bölgelerini kendi çıkar alanı sayan Beyaz Saray gerici politikasının doğruluğunu dünya kamuoyu önünde haklılığını propaganda etmektir. USİA, onbinlerce broşür, dergi, video kasetleri ve çeşitli enformasyon araçlarıyla; "uzayın silahlandırılması" kitabcığı milyonlarca tirajı geçiyor.

USİA'nın en büyük çalışma alanı gençlere yönelikti. Bu da tesadüfi değildir. Çünkü onlar gençliğin önemli bir sosyal grup ve en az deneye sahip toplum kesimlerinden biri olduğunu biliyor ve etkilenmesinin rahat olabileceğini düşünüyorlar. Gençliği apolitikleşmeye, yabancı karaktere büründürmeye, kendi halkının doğal ahlak normlarından uzaklaşmaya "Amerika yaşam tarzına göre" eğitmeye, genç insanları geldikleri sınıf bilincinden koparıp, burjuva bilinç ve dünya görüşünü egemen kılmaya çalışıyor. En çok da onları sosyalizmden uzaklaştırmak, Marksizmi-Leninizmi karalamak, "Komünist saldırı histerisini" canlı tutmak, ulusal kurtuluş hareketlerini terörist göstermek ve sosyalist ülkelerin barış inisiyatiflerini ters göstermeye çalışıyorlar.

USİA, bütün bu çalışmalarını, en gerici bir avuç askeri sanayi kompleksin çıkarlarını savunmak, dünya pazarlarını kaybetmemek ve Amerikanın dünyanın her yerinde "çıkar haklılığını" meşrulaştırmak için yapıyor.

M'SERDAR

KÜRT ÖĞRETMEN,TERCÜMAN VE ÖĞRENCİLERİN SOVYETLER'DEKİ İNCELEME GEZİLERİ

Baştarafı: S. 8'de

Stokholm Yüksek Öğretmen Okulu'nun diğer anadili öğretmenliği bölümlerinin öğrenci ve öğretmenleri ve aynı dillerin, (Arapça, Fince, Yunanca, Türkçe, vs. gibi dillerin) tercümanları için ülkelerine bu tür geziler yapmak pek sorun değil. Fakat Kürtler kendi ülkelerine bu gezileri yapamıyorlar. Kürdistanı işgal eden ülkeler, bırakalım bu tür incelemeye gezilerine müsade etmeyi; Türkiye gibileri Kürtlerin varlığını bile kabul etmiyor. Bu nedenle Kürt öğretmen, tercuman ve öğrencilerinin özgürce tek ziyaret edebildikleri Sovyet Kürtleri ve onların kurumlarıdır. Bu tür gezilerin Sovyetlere yapılması da uzun bir mücadeleden sonra İsveç devletine ve ilgili eğitim kurumlarına kabul ettirildi. Başlangıçta gezi programının uygulanmasında Sovyetler'de de bazı pürüzlerle karşılaşıldı. Fakat zamanla pürüzlerin önemli bir bölümü giderildi.

Kürt öğretmen ve öğrenciler ilk gezilerini 1986 Nisanı'nda gerçekleştirdiler. Her yıl bu geziler tekrarlanıyor. Kürt tercümanlar da ilk kez bu yıl, yani Eylül-Ekim aylarında bu geziyi gerçekleştirdiler.

Hem tercümanlar hem de öğretmen ve öğrenciler Moskova, Erivan, Tiflis, Bakü, Leningrad ve çevresinde incelemelerde bulundular. Bu şehirlerde bulunan tarihi yerleri, müzeleri, Kürt Akedemisini, Erivan Radyosunun Kürtçe bölümünü, Kürtçe "Riya Taze" (Yeni Yol) gazetesini, Sovyet Ermenistanı'ndaki Kürt köylerini, Kürt çocuklarının okudukları okulları, Kürt evlerini ve daha bir çok yeri ziyaret ettiler. Bu inceleme gezisi sırasında bir çok Kürt bilim adamı, gazeteci, yazar, öğretmen, öğrenci, işçi, köylü ve sanatçı ile görüşmeler yapıldı. Gezi grubu için geceler, karşılama törenleri, konferanslar düzenlendi, kültürel gösteriler sunuldu.

Geziye katılanlar, Sovyet Kürtleri ve Ermenilerinin kendilerini olağanüstü coşku ile karşıladıklarını, inceleme ve temaslarında çok iyi şeyler öğrendiklerini dile getiriyorlar.

A. Fırat-Stokholm

ULUSAL
BİR OTORİTE İÇİN
İLERİ!

pêşeng : Sayfa 10

İRAN-IRAK SAVAŞI SÜRERKEN IRAK KÜRDİSTANI'NDA YENİ PERSPEKTİFLER OLUŞUYOR

Başlarafı: S. 2'de

ler Kürdistan halkına karşı iğrenç politikalara sahip, ırkçı ve gerici diktatörlüğe karşı yek vucutturlar; bu, düşman saflarında tedirginlik ve panik yaratırken Kürt halkı saflarında da umut, sevinç yaratmakta ve savaşkan peşmergeyi moralize etmektedir.

Partimiz, yıllardır işgal edilmiş Kürdistan'ın tüm parçalarında yurtsever güçler arasındaki iç çatışmalara ve kardeş kanı dökülmesine son verilip birliklerin oluşması için mücadele ediyor. Bugün Kürdistan'ın bir parçasında başlayan bu süreci Kürdistan'ın diğer parçalarında da yaşama geçirmek gerekir.

Orta Doğu'da çok geniş topraklara sahip olan ve bölgede nüfusu 25 milyonu bulan Kürt halkı, Orta Doğu uygarlığını ve tarihini yaratan en eski halk topluluklarındandır. Bugün kendisinin varlığını ve sorunlarını içermeyen barış planlarının hiç birisi bölgede istikrarı, güvenliği ve barışı sağlayamaz.

Partimiz, Orta Doğu'da barışın, istikrarın ve güvenliğin sağlanmasının esas unsurlarından birisinin de Kürt meşru davasının adil bir çözüme kavuşturulması olduğunu ısrarla vurguluyor. 1987 Temmuz'unda partimizin MK'si yeniden bu gerçeği dünya ve bölge kamuoyuna duyurmayı bir tarihsel görev olarak gördü.

Politik Büro'nun PPKK MK'nin Temmuz 1987 toplantısına sunduğu politik rapor, sorunun çözümünü şöyle gösteriyor: "Kendi ülkesinde bağımsız, özgür ve insanca bir yaşam sürdürmek, kendi komşularıyla ve dünyanın diğer halklarıyla eşit, kardeşçe bir ilişki ve işbirliği içinde olmak Kürt halkının hiç bir koşulla vazgeçemiyeceği, ödün vermeyeceği en doğal hakkıdır. Bu hakları gaspedildiğinde, görmezlikten gelindiğinde, meşru müdafaya geçmesi, özgürlüğünü koparmak için yolunu seçmesi, kendisini işgalci ordularıyla; silah zoruyla her türlü ulusal demokratik haklarından yoksun bırakan sömürgeci devletlere ve onların işbirlikçileri ve arkalarındaki destekçileri olan emperyalistlere karşı mücadeleye sarılmasından ve özgürlüğünü zorla koparma yolunu seçmesinden daha doğal bir yol ve tutum olamaz."

Partimiz, Kürt halkının haklı davasının dosta ve düşmana da kabul etirmenin yegane güvencesinin yurtsever güçlerin kendi içlerinde yaratacağı birliklerle mümkün olacağını her fırsata vurguladı●

JİNA NÛ YAYINLARI

Çıkan Kitaplar:

* *1925 Kürt Ayaklanması(Şeyh Said Hareketi), Prof.M.A. Hasretyan, Dr.K.M. Ahmad, M. Ciwan*
* *RONAHİ (1942-1945 yılları arasında aylık olarak Kürtçe yayınlanan derginin tüm sayıları birarada)*
* *Jiyana Rewşenbiri û Siyasi Ya Kurdan(Di dawiya sedsala 19-an û destpêka sedsala 20-an de)-Kürmancca Dr.Celîlê Celîl*
* *Buyuk Anayurt Savaşında Kurtler 1941-1945 H.M. Çetoev*
* *Komara Demokratik A Kurdistan(Mahabad)-Kürmancca. Kerim Husami*
* *Yüzyılımızın Başlarında Kürt Milliyetçiliği ve Dr. Abdullah Cevdet, Malmisanij*
* *Roja Nû(1943-1946 yılları arasında haftalık olarak Kürtçe yayınlanan derginin tüm sayıları bir arada)*
* *Dengê Xêzikan(Karikatür kitabı), Mamoste*
* *İmages Du Kurdistan de Turquie(Kürdistan'a ilişkin resim albümü), Şuayip Adlığ*
* *Anılarım, Soranca, Kerim Hüsami*
* *Hesîr û Baran, Kürmancca, Bavê Nazê*
* *Zazaca - Türkçe Sözlük, Malmisanij*
* *Agire Sinema Amude, Kürmancca, M. Ahmede Nami*

İSTEME ADRESİ:
Jina Nû Förlaget
Post Box 240 12
750 24 UPPSALA
SWEDEN

Postgiro: 50 37 99-9

DEZENFORMASYON ENDÜSTRİSİ

Çağdaş dünyamızda enformasyonun önemi oldukça büyüktür. Uzmanlar onun rolünü insanların enerjiye olan gereksinimiyle karşılaştırıyorlar. Onsuz; hızlı değişen dünyamızdaki gelişmelerin rotasını belirleyemeyiz, dünyayı değiştiremeyiz. Politik, bilimsel ideolojik, estetik vs. alanlarda insanların enformasyona olan ihtiyacı sürekli olarak artmaktadır.

Dolaysız, amaca yönelik, bilinçli ve örgütlü yapılan ve yayılan enformasyonlar insanların görüş ve düşüncelerini oluşturmada muazzam imkanlar yaratır. Bunun için emperyalizm ve onun kalesi ABD emperyalizmi, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kurduğu dezenformasyon endüstrilerini geliştiriyor, mükemmelleştiriyor ve büyük tekellere dönüştürüp dünya kamuoyu bilincini "Amerikan yaşam ve düşünce tarzına" göre manipüle etmeye çalışıyor. Bugün ABD kendi dış politika propogandasına 3 milyar dolardan fazla miktarda para ayırıyor.

Amerikan dezenformasyonunun merkezini ABD haber ajansı USİA oluşturuyor. Bugün onun dünyanın farklı en ucra köşelerine yaydığı enformasyonları kendisi üretip, yayıyor. Bu işi 8000 uzmanlaşmış kadrosuyla yerine getiriyor. Bu 8000 kadronun 3000'i ABD'de diğerleri de diğer ülkelerde "faaliyettedirler. Bu dezenformasyon endüstrisi kapsamı içine farklı program bölümleri girer;hepsinin de ortak amacı,"Amerikan yaşam tarzını" yaymaktır. Bu programlardan bazıları şunlardır: Her çeşit enformasyon proğramları, radyo yayınları (Amerikan Sesi, Hür Avrupa vs.) eğitim ve kültür bölümleri -diğer ülkelerde basın- yayın, dil kursları vs. Özel bölümler, diğer halkların Amerika hakında ne düşündüklerini ve istihbarat haberlerini toplamayla uğraşmaktadırlar.

USİA'nın bütün saçma ve iftira haber toplama, yayma, propaganda etme vs. çabaları için yalan makinası her yıl büyük paralarla finanse ediliyor. Bu onun Amerikan dış politikasında oynadığı önemli rolü gözler önüne getiriyor.

USİA'nın kuruluşundan (1 Ağustos 1953) bu yana bütçesinde meydana gelen yükselmeye bir göz atarsak göz kamaştırıcı bir tablo ortaya çıkar: 1958'de 81,2 milyon, 1963'te 146,8 milyon, 1970'de 190 milyon, 1975'te 273,6 milyon, 1983'te 545,5 milyon, 1985'te 900 milyon, 1986'da 1 milyardan fazla. Dikkat edilirse 1980'li yıllarda savaş kışkırtıcılığı doruğa ve Avrupa'ya yerleştirilen Cruise Perşching-2 füzelerine paralel olarak Amerikan emperyalizminin dış politika propagandasının giderı de yükselmiştir.

Bugün USİA Amerika'da ülke dışına yönelik bütün propaganda kanallarını elinde toplamıştır. Bunlar TV yayınları, peryodik yayınlar, her çeşit sergi açma büroları, kültür merkezlerinin açılması ve yönlendirilmelerini, enstitüleri, eğitim bürolarını vs. de kapsar.

USİA uzmanları kendi çalışmalarını daha efektiv yerine getirebilmek için bilimsel teknik devrimin en son yeni buluşlarından var gücüyle faydalanıyorlar. Son bir kaç yılda kendi kabl televizyon ağını "Yerlignet" (uluslarersı) ve "Evronet" (Avrupa ağı) mükemelleştirip,onunla direkt olarak Washington USİA merkezinden yabancı elerdeki temsilci ve bürolarıyla ilişkiyi sağlamlaştırmaya koyuldular. Bunlar 95 ülkede 660 enformasyon merkezleridir. Bu televizyon ağıyla Washington merkez stüdyosunda direkt preskonferanslar, proğramlar yapılıp,ABD'deki "insan hakları ve demokrasi" diğer halklara tanıtılıyor.

Diğer yandan Ajans, dış ülkelerdeki seyirci kitlesi üzerinde geniş anketler yapıyor, kendi özel araştırma bürolarıyla yabancı ülkelerdeki toplum kesimleri arasında hangi sınıf, katman ve kişilere temel yayınlarını verebileceğini belirliyor. Bu kesimler içinde gazetecileri, bilimadamlarını, aydınları, sanat adamlarını, öğretmenleri en ön sırada tutuyor.

Özel uzmanlar, sosyologlar, sosyal psikologlar, etnografiar daha ince metodlar arayıp, dezenformasyonun insanların ve özellikle de daha çok gençlerin bilinçlerini nasıl daha fazla ve çabuk etkilenebileceğinin yollarını araştırıyorlar.

USİA en çok, "Amerika yaşam tarzı"nın reklamını yapıyor, bugünün ve yarının insanının birlcik taklit etme metodu diye sunuyor.

USİA'nın anti-komünist çalışması daha ajansın ilk kuruldüğu dönemden başlıyor. Bunu,bu ajansın mimarlarından biri olan P. Eldir, "Enformasyon makinası USİA ve Amerikanın dış politikası" adlı kitabında şöyle be-

Devamı s.10'da

YASASIN
KÜRDİSTAN
ULUSAL
DEMOKRATİK
GÜÇLERİNİN
BİRLİĞİ